

SETMANARI IL·L·STRAT DE LITERATURA NOVAS Y ANUNCIIS

Dedicat ab preferencia al desarrollo de la vida teatral de Catalunya

SURT LOS DISSAPTES

PREUS DE SUSCRIPCIO:

En Barcelona. Ptas. 2 trimestre.
Fora ciutat. » 2 »
Extranjer y
Ultramar. » 10 l' any.

Director: D. JOAN BRÚ SANCLEMENT

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ:
Carrer de las Cabras, 13, segón.
Bussó a la escala.

PREUS DE CADA NÚMERO:

Número corrent.. . . 0'10 Ptas.
» atrassat. . . 0'15 »
» » pera
los no suscrits. . . 0'20 »

OCTAU PETIT CONCURS

CANTARS

CONVOCATORIA Y BASES

Torném a convocar als nostres col·laboradors, en particular y a tots los joves escriptors, en general, pera que agafin de nou la ploma y posin a tribut la seva inspiració pera lluytar en nostre octau petit concurs.

Tenint en compte que la calor sofocant del estiu convida més a anarse a refrescar, prenent un bany, que a escriurer, la tasca que demaném es poca; se reduheix a premiar l' inspiració d' un senzill *Cantar*. Ja veuen que som considerats.

Las condicions de envió y opció al premi, serán las següents:

1.ª Se regalará un exemplar encuadernat a lo bibliófil, de *La Masia dels amors*, poema catalá del inspirat poeta En Francesch Pelay Briz, al autor del *Cantar* rebut que tinga més aire popular, més frescor y galanura d' estil, y més intenció al mateix temps.

2.ª Podrá cada autor enviar fins a cinch cantars, y l' jurat triará d' entre élls, lo que será objecte del premi.

3.ª Lo *Cantar* distingit ab lo premi será publicat en lloch preferent del periódich, d' una manera vistosa, y los que mereixin menció també 's publicarán luego del modo que solém ferho.

4.ª Tots los treballs serán rigurosament inédits y seguits de la firma de sos respectius autors.

5.ª Unicament se farán públics lo nom del autor premiat y dels que obtingan menció honorífica.

6.ª Los treballs deurán enviarse dintre un sol plech clós, y ab un lema, tenint de temps fins al dia 4 del próxim mesde Septiembre, y lo fallo donat per

nostra Redacció, veurá la llum en lo núm. 84 de Lo TEATRO REGIONAL.

Ara, salut y a buscar pensaments inspirats; puig que la feyna será ben pagada.

Agost, 1893.—Lo Secretari, J. XIMENO.

CONCIENCIA ARTISTICA

Un metje americá, Mr. Cyrus Edon, comissari delegat del servici de higiene a New-York, ha observat ab molta atenció, diu lo *Daily News*, la manera com los actors y actrius moren en escena y ha assegurat qu' en la inmensa majoria de cassos los intérpretes, ja absorveixin arsénich ó láudano, ó be s' enfonsin un punyal, ó rebin un tiro, ó simplement se vegin obligats a morir de mort natural, ho executan com no ho fa cap sér humá en la vida real en iguals circumstancias. ¿Era de desitjar que baix lo punt de vista del art, que 's procurés acostarse més al natural?

Respecte d' aquesta cuestió las opinions son diverses; pero segurament serán poch, afegeix lo *Daily News* fins entre 'ls partidaris més ardents del realisme, que aprobin la conducta de un metje de New-Yorch, qui, al dir de Mr. Edon, ha autorisat algunas experiencias en la persona de una pobre malalta atacada de una angina en lo pit, a fi de permetre a certa actriu que devía representar lo paper de un personatge atacat de una malaltia en lo cor, de donarse compte dels síntomas d' aquesta afecció.

Lo metje obligá a la malalta, (una pobre dona), a pujar una escala lo més depressa possible.

La infelís s' agravá de tal modo, que estigué a punt de morir. (L' actriu anava estudiant sempre consciensudament.) Conforme fa notar abrahó Mr. Edon, lo fet de que l' actriu remetés cent dollars a la víctima, no es prou a aminorar la monstruosa crueltat d' aquesta experiencia.

M.

Teatro Catalá

¡JUSTICIA HUMANA!—Monòlech dramàtic en un acte y en vers, original de D. M. Serra Castells, estrenat lo dia 6 del corrent en lo «Círculo de la Unión Republicana» de Sant Andreu de Palomar.

La obra que 'ns ocupa te un argument molt interessant, descrit ab tons vigorosos y altament tràgichs, los quals demostran en lo jove autor bona disposició pera 'l género.

Lo Sr. Serra, fou molt aplaudit per lo numerós públich.—Y.

DOLORAS

que tingueren menció en lo

SEPTIM PETIT CONCURS

LO PITJOR MAL

Imbecils y malvats.

Es un pobre de quartos y d' ingeni,
un benaventurat; tothom l' enganya,
li diu ximplet lo mon y per prosceni,
té 'ls carrers en sa cómica campanya.

¡Estúpits! qu' os agrada la ximplesa
y un tros de pá donáu per escarnirla,
¡estúpits! que 'l neguéu á la pobresa
quan os prega ab dolor, sense sofrirla.

Digueume: ¿si 'l sé ximple, per ventura
s' ha de celebrá ab aqueix contentó?...
—¡Si 'l tení un germá boig es cosa dura,
quánt més veure, sens cor, al méus jo sento!

JOSEPH FALP Y PLANA.

II

«Cada mirada seva, un cel bellíssim;
cada mot de sos llavis, arpa dolça
que m' ubriaca de goig tots los sentits;
cada esclat de son cor, tendre y puríssim,
la lira d' un paradís que un àngel polsa,
y 'm fa gosar deleites infinits.»

Aixís un jorn, cegat d' amor, parlava,
d' una dona infelís que m' estimava.

«Cada mirada seva, es una espina
que se 'm clava al cor; ura fiblada;
una queixa de dol y sentiment;
una ferida al cor, ab dalla fina,
cada mot de sa boca idolatrada;
una reconvenció. ¡Remordiment!»

Aixó es lo qu' are 'm passa,
ab un ser que arrivá á estimarme massa.

F. GIRVAL.

III

Aquell vent que t' acaricia,
quan passas per entre flors;
lo reguer que tant encisa,

y la brisa del mar, son:
l' huracá que 'ls arbres tronxa,
lo torrent que ho trenca tot,
la tromba que l' aigua aixeca;
la desdítia, 'l dol, la mort.

La boca d' aquella dona
que t' besa y la dítia t' don,
aquell cor que t' enamora,
las mans que t' abrassin, son:
la boca que ton mal causa,
lo cor fret que t' causa dol,
las mans que t' roban la calma
quan t' arrossegan l' honor.

JOSEPH ESCACH Y V.

MANRESA.—En lo Teatro Conservatori, lo dia 12 se representá per primera vegada lo drama en tres actes original de J. Riera y Bertran *Lo nucl negre*. Agradá molt y sa execució fou acortadíssima, obterint aplausos la Sra. Mena y Srs. Tutau y Oliva. Llástima que fos tant escassa la concurrència.

Lo dia 15 se despedí de Manresa la Companyia de Sr. Tutau ab lo drama *Mal pare*, y la pessa *A cop calent*. V. A.

VILASSAR DE MAR.—La Companyia del teatro Romea de Barcelona, diumenge posá en escena lo drama en tres actes *Lo primer amor*, y la pessa en un acte *Mátalas callandu*.

Lo dia de la Assenció á la tarde, representaren *Ferma despoti forçada* y per final, la xistosa pessa *L' ase del hortolá*. Tanten la funció del diumenge, com en la última tots cuants hi prengueren part estigueren á la altura de sos papers.

A las vuit y mitja de la nit, en la societat «Foment Vilassanés» tingué lloch una vetllada literaria musical, havent sigut confiada la part musical, al distingit mestre-compositor Sr. V. Costa Nogueras, y la literaria al Sr. Pere Juliá, Mereixen un aplauso tots cuants hi prengueren part, pel bon acert, en la interpretació de lo que 'ls fou confiá.

S. B. R.

BLANES.—En lo teatro «Recreo» han seguit posant-se en escena varias sarsuelas. La concurrència ha sigut numerosa.

Está anunciada pera 'l próxim diumenge essent estrenó en aquesta vila, la titulada *El rey que rabió* que sembla será molt concorregut.

Per la nostra segona festa major, dia 21 del corrent, festivitat de Sant Bonosí, se preparan grans balls y un envelat il·luminat ab llum eléctrica.

J. A. B.

SITGES.—Diumenge últim per la nit, tingué lloch en lo teatro «El Retiro» per la Companyia d' aficionats, una única funció. Posaren en escena la preciosa sarsuela catalana *La festa del barri* y una de castellana; foren ben interpretadas y molt aplaudidas. Dimars se doná la última funció, despedida de la companyia posant en escena las sarsuelas catalanas *Dos milions*, *Los Carboners* y una de castellana. La execució fou molt aplaudida.

J. S. T.

ESPARRAGUERA.—En la Societat «La Serr previva» pogui presenciar gastantme dos ralets, lo desempenyo bastant acabat del bonich drama catalá en tres actes

CATALUNYA PINTORESCA

AMPOSTA.—Vista de la població

Lo liri d'aygua y la comedia en un acte *La sala de rebre*, haventse distingit en son treball las Sras. Mas y Santana com també lo Sr. Palau y la noyeta Gabarró que 's feu en estrém simpática á l' escassa concurrencia que desgr: ciadament assistí á dit local.

F. A.

SANT MARTI DE PROVENÇALS.—Dilluns en lo Foment Martinense tingué lloch una escullida funció en la que á mes de alguna obra castellana se posá en escena la joguina *A la prevenció* y la bonica sarsuela *Setze jutjes...* que obtingueren una execució esmeradíssima distingintshi las Srtas. Prat y Roseta y los senyors Montagut, Barril, Segon, Verdaguer, Mans, Pujol, Gay, Vila, Sabaté y Prunes.

J. B.

SENSE COR.

M' arrencaria 'l cor si pogués viure eternament sense ell,
perque sense gosar de ton sonriure,
lo consol trobaria en lo cervell.

¡Lo cervell! qu' es la roca ahont s' hi estrellan
las il·lusions del cor
quan eixas com las onas s' esbadellan
al veure al lluny del lluny la negra sort!

Oh, dona! qu' ab olimpica figura
te veig al entorn meu,
y m' empeltas al cor la passió pura
que sols senten los àngels prop de Deu.

¡Oh, dona! que 'l cervell me destrossejas
y m' alentas lo cor!
¡que ab balsámichs sospirs me balandrejas
lo pensament tot teu fins á la mort!

Y l' allunyas del mon; y fins l' apagas
com lo sol als estels;
y ab tas dolsas paraulas l' embriagas
fent de mi lo que volen tos anhels.

Arrencam donchs, lo cor, tot d' una volta
que no t' estimaré,
ni en eixa fantasia tan revolta
lo cervell com magrana esberlaré.

Arréncal per favor que, desseguida
deixaré de ser teu,
puig mentres tinga cor tindrás ma vida
y sense la rahó .. ¡res será meu!

IGNASI IGLESIAS.

CONCERTS DE EUTERPE

Dimars va donarse l' octau concert d' aquest any, executantse un variat programa.

Sobressortiren de las demás composicions, la *Can-tata*, del mestre Obiols, *Goigs y Planys* y *Las Ga-las del Cinca*, de Clavé.

En *La Marsellesa*, que també formava part del programa, hi prengué part lo conegut barítono senyor Guardia, qui per un efecte que no poguerem averiguar si fou produhit per l' emoció, no cantá lo solo de la manera qu' era d' esperar de sas reconegudas facultats.

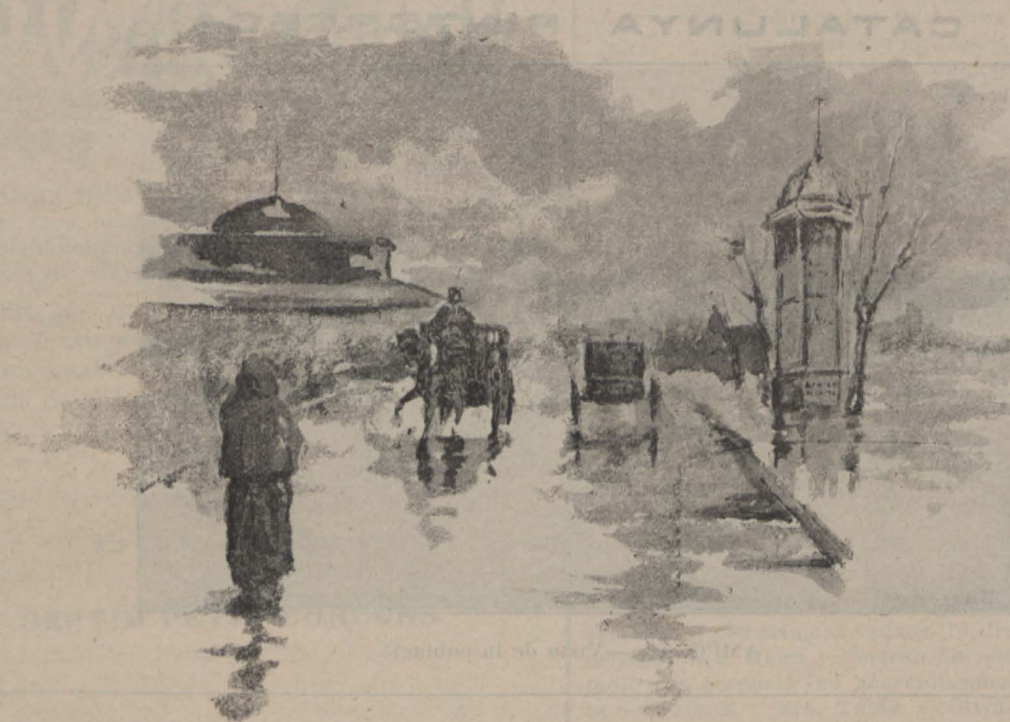
Lo nové concert y últim de la present temporada, tindrà lloch lo diumenge, 24 del pròxim Setembre y será á benefici del director Sr. Goula, (fill).

T. GRANER.

ESCOLTA

Me vols ser franca, Carmeta?
Donchs si vols ser franca, digam;
aquell clavellet tant tendre
que 't vaig donar l' altre dia
y que tu te vas posar
á la boca ab molta mimica,
lo mossegavas ab ràbia
ó 'l besavas ab delícia?

ANGEL ROMÁNTICH.

Una aventura

S' havia posat á ploure allà entre dos il·lustres—comensá dihent l' amich Cárlos, arribat feya poch de París y que sense ferse pregar anava á explicar-nos una de las aventuras que li havían succehit en la *ville lumière*—comensá á ploure, deya, ab aquella pluja suáu, pero persistent que s' impregna fins al moll dels ossos y que cau d' aquell cel sempre de plom que sembla que no s' hagi de aclarir may més perque 'ls núvols que en ell se cerneixen pareix que may més s' hagin d' acabar d' escorre.

—Demano la paraula, interrompé un dels oyents, l' orador pot estalviar-se 'ls esforços de imaginació á que l' obligan los *floreys* retòrichs ab que creu obsequiarnos. Ja 'ls hi fem franchs.

—Silenci! exclamaren tots, cubrint ab una mirada iracunda al interruptor. Segueix, noy.

—Donchs jo, continuá l' amich Cárlos, com molta gent qu' en aquella hora 's passejava pel *boulevard Capucines*, vaig aixuplogarme en lo primer café que se 'm va presentar.

Comparegué 'l camarer, no sé que vaig demanarli y 'm quedí ab lo cap baix, contrariat de debó, ab un humor de mil diables, renegant d' aquella pluja que tirava á terra 'ls meus plans, que 'm robava sens dupte un' hora que jo hauria passat en brassos de la felicitat...

Perque jo aquell cap vespre havia sortit de casa decidit á corre una aventura. Un poch alegre, la vista algo extraviada, aspirant ab delícia l' aire de la nit que s' acostava, mastegant nerviosament un cigarro, anava caminant en busca de lo inesperat que satisfés lo desitj que m' esperonava. Y quan sentia la ditxa més aprop meu, quan me semblava que sols me calia allargar lo bras per ampararme d' ella, aquella pluja malehida m' havia obligat á refugiar-me en un café!

Lo camarer al servirme va treurem del estat d' abatiment en que havia caygut. Vaig alzar la vista y una descarga eléctrica sotraquejá tot lo meu cós. Allí, á dos metros, sentada en una taula enfront de la que jo ocupava, hi havia una dona ¡pero quina dona, amichs meus!... ¡Quin conjunt de perfeccions! ¡quina cara més hermosa! ¡quins ulls més tentadors! ¡y quin busto, noys!... Aixís!—Y en Cárlos acompanyant l' acció á la paraula, arrodoní los brassos devant de son pit á fi de demostrarnos, gráfica pero pintorescament, la exhuberancia d' aquell busto.

Ja teniam aventura! ¡Y jo que havia malehit aquella pluja! Inútil dirvos que al moment va establir-se entre 'ls dos un *flirt* encarnissat, cual resultat sigué que jo, als deu minuts, ja havia pres la plassa per assalt, es á dir: m' trobava instalat en la mateixa taula de ma hermosa desconeguda.

Molt simpátich deuria jo haverli sigut, per quan ella 's franquejá desseguida de una manera deliciosament familiar. No tardá gayre en explicarme la seva historia. Feya un any havia quedat vídua. Lo seu matrimoni havia sigut molt desgraciat. Cayguda en mans d' un home de génit impossible, gelós, pendencier, li donava un viure d' infern. En una de las rabietas que agafava á diari, lo seu marit passá á millor vida, al mateix temps que millorava també la d' ella.

Per rescabalar-se dels disgustos passats, havia decidit, al quedar independent y possehidora de una regular fortuna, gosar del mon lo que bonament pogués, donantse tots los gustos... vaja, havia pensat córrela una mica, afegí graciosament.

¿Qué més desitjava jo sino córrela tot lo que á ella li donés la gana? Y del tot entussiasmat, vaig declarar-li la passió devastadora que ab una sola mirada havia encés lo meu cor.

—¿Me veuré correspost? vaig preguntar-li quasi fora de mí, batentme 'ls polsos de una manera escandalosa.

—*Pourquoi pas?* me respongué ella ab una francesa encantadora.

* *

Quan sortirem del café ja era nit del tot. La pluja havia cedit; plovisquejava tan sols. La meua conquesta 'm suplicà que l'acompanyés a casa seva ahont sopariam com a bons amichs, *à la bonne franquette*.

Jutjo inútil assegurar que no 'm vaig fer repetir invitació tan alhagadora, sino que de bonas a primeres vaig acceptar ab la més gran alegria.

Un cotxe 'ns esperava a la porta del café.

—Fins te cotxe y tot! vaig pensar plé de admiració.

—*Montez, donc*, va dir-me.

Vaig obehir com un autómata.

¿Qué aquella dona era per mi del tot desconeguda? Perfectament. ¿Qué no es gayre prudent introduhirse en un cotxe ab una persona a qui no 's coneix? Convinguts; pero si aquella era tan guapa! Y además ¿no buscava jo una aventura? ¿Quína millor ocasió que aquella?

Instalats que forem en lo cotxe, ab un excés de prudencia que 'm va con moure extraordinariament, ella 'm pregà que baixés las cortinetas, quedant llavors lo vehícul en una quasi obscuritat que 'm posà sumament nerviós.

Havíam d' anar fins a Batignolles, ahont ella habitava una caseta molt mona, ab un jardinet: ja veuria, ja veuria...

Y 'l cotxe anava corrent, fent lo seu camí... y jo també anava fent lo meu explorant la posessió que guanyat havia per dret de conquesta. ¡Oh, moments de inefables delicias, de ditxas may prou satisfetas, de goigs indefinits! Vostre recort, a pesar de tot, ompla lo meu ser de una agradable frisança y en alas de la fantasía 'm sento transportat a regions ideals, ahont disfruto de una felicitat sens límits!...

Pero no diyaguém.

Un cotxe ab las cortinetas baixadas, ben mirat, no es més que un'altra caixa de Pandora que conté tots los mals: després vaig venir en coneixement d'aquesta veritat, jo que fins allavors lo considerava com una especie de Eden ab quatre rodas!

Lo nostre vehícul anava corrent, enfilant carrers, atravesant plassas; jo ja havia perdut tota noció de temps y de lloch, quan de prompte s' enterbolí ma pensa: ella m' havia fet olorar no sé qué y vaig perdre 'l mon de vista, ó parlant ab més propietat: vaig perdre 'l cotxe de vista.

Al tornar en mí, *era ya cadáver*, com deya una novela de feliç memoria. Vull dir, que al retornarme 'm vaig trobar en un carrer desert, estirat al peu de la acera y en mànegas de camisa.

La cara 'm cau de vergonya al pensarhi: havia sigut objecte de un timo verificat ab tots los refinaments del art. Y lo pitjor es que, disseminats per las butxacas de las prendas que se m' havia endut *la meua conquesta*, jo hi guardava un relloj de or, varias monedas y diferents bitllets de Banch y, la veritat, vaig considerar que la estona passada, al

costat d'aquella dona, per més que fos dins de un cotxe ab las cortinetas baixadas, me resultava extremadament cara.

* *

Tot aixó que 'us he explicat—continúa l'amich Cárlos després d' una pausa—va succehir-me fa quatre anys. Desde llavors que no havia tornat a París y al tornarhi aquest any, ja ab prou feynas me recordava d'aquella aventura, quan un vespre un amich m' invità a assistir a una de las reunions que 's donavan en una casa qu' ell frequentava.

La reunió era d' etiqueta: 's cantava, 's recitavan poesias, se ballava... 'M presentaria a la senyora de la casa qu' era tota una matrona.

Hi varem anar. La casa estava magníficament moblada. Un criat va anunciarnos. Lo meu amich 'm presentà a la mestressa de la casa.

—*Madame...*

La miro y no vaig poguer reprimir un moviment de sorpresa. Aquella *matrona*... era la timadora que quatre anys enderrera m' havia robat a mansalva, gracias al anestésich que va ferme olorar.

Ella 'm semblà que també 'm reconeixia, pero molt digne, 'm saludà ceremoniosament y desaparegué entre 'ls seus contertulians.

—¿Ja sabs qui es aquesta dona? vaig preguntar al meu amich.

Y li vaig explicar tot.

—Ja ho sabia, 'm digué, pero are fa algún temps que s' ha retirat dels negocis y porta una vida exemplar.

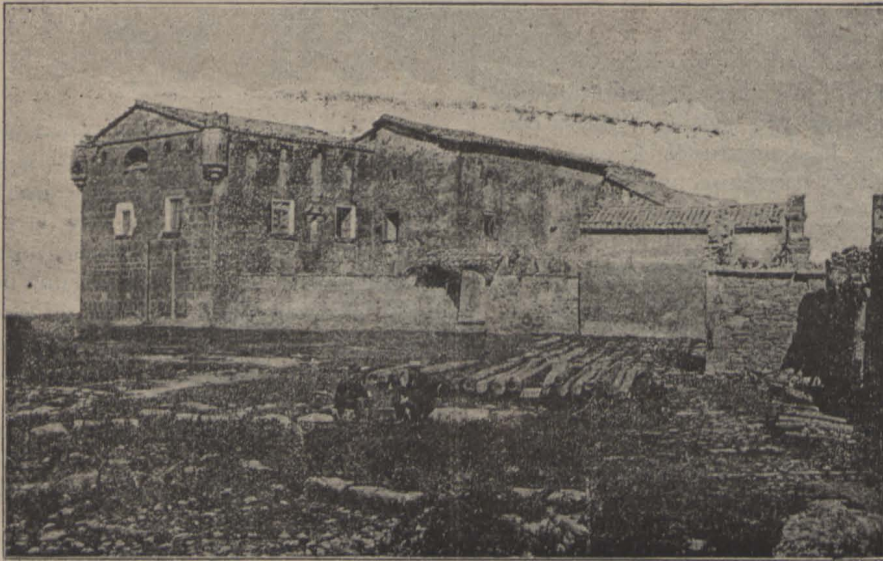
Vaig quedar fret. Sens volguer sapiguer més, ab las mans a las butxacas com a mida preventiva, vaig abandonar aquella casa, ahont darrera cada porta 'm semblava que havían de ferme deixá 'ls quartos.

En lo vestibul, un criat de cara respectable s' adelantà a entregarme 'l meu abrigh.

Vaig llençar un crit de sorpresa. Aquell home era 'l cotxero que 'ns havia conduhit en aquella per mí memorable nit.

JUST ALEX.

CATALUNYA PINTOYESCA

ARDÈVOL.—Casa d' En Tristany

TEATROS LOCALS

Pocas son las novetats d' aquesta setmana. Sembla talment que la xardor de la canícula entorpeixi totes las manifestacions artísticas. Referent al teatro sols campa lo género lleuger, ab sobrat motiu per part del públich ja que no es del cas que 'ls que per sas ocupacions ó altras causas dignas de respecte, no poden sortir á fora ciutat, á pendrer la fresca, al arribar al vespre se n' anessin á pendrer la calenta escoltant alguna obra reformista d' aquestas que pretenen resoldrer algun problema dels que agitan á la societat moderna. Fins los que á tant trascendental pas se dedican, demostren tenir lo bon gust d' aprofitar la estació anant á portar sas primeras tentativas en un punt ahont la brisa del mar los hi arribará ines pura que no á Barcelona, qu' entre 'l Port y la Barceloneta cuan la tal brisa arriba á la rambla, ja es de segona ma.

Y fent punt á n' aquestas digressions que l' estimat lector se 'n pendrá la bona voluntat perque son fetas en mànegas de camisa, aquí vá una rápida ressenya d' aquets últims dias.

TÍVOLI.—Ja varem dirho, *El Husar* farà 'l gasto de la present temporada. Lo públich hi vá qu' es un gust. La obra es bonica y 'l desempenyo acertadíssim.

NOVETATS.—La Martinez, hoy? Si; pero pera donar mes varietat la empresa á contractat ha Mlle Eugenia Petrescu que ara fa pochs dias va poguer veurer tothom en lo Circo Ecuestre.

ELDORADO.—Continúa anunciantse la próxima overtura ab l' espectacle *Un viaje á Suiza*.

CALVO-VICO.—Aquí tampoeh decau lo favor del públich. Companyia regular, local fresch y baratura de preu, son condicions que 'n aquest temps uo tenen desperdici.

CIRCO ESPAÑOL.—Totas las funcions se veuen extraordinariament concorregudas. Han comensat los beneficis dels principals artistas. Dijous tingué lloch l' estreno de la nova producció *Funciones por horas*. Ja 'n parlarem.

CIRCO ECUESTRE.—La *reprisse* de la pantomima *D. Joan de Serrallonga* ha sigut una bona pensada. La llegenda del popular personatge te una sugestió extraordinaria, en lo públich d' aquí; per aixó aplaudeix ab entussiasme las mes interessants situacions que son molts.

LABRUGUERA.

INTIMA

Te 'n recordas, vida mia,
 d' aquell dia,
 que sentats aprop del mar
 en la platxa levantina,
 demunt sorra humida y fina,
 nostres noms varem rabar?

Las onadas repetidas,
 atrevidas,
 en blanca escuma esclatant,
 vora nostres peus venian,
 y á esborrar s' entretenian
 lo que anavam apuntant

En tant lo vent ab sa ratxa
 vers la platxa
 las barcas 'nava empenyent:
 y las gavinas lleugeras
 se banyavan, joganeras,
 de la onada en la corrent.

De paraulas recelosas
 y amorosas,
 cuántas nos en varem dir!...
 Tas miradas seductoras,
 penetrants, encisadoras,
 lo meu cor feyan glatir.

Te 'n recordas que abrassantnos
 y besantnos,
 pur amor nos vam jurar?...
 Quan arribará aquell dia
 que 'ls dos junts, aymada mia,
 hi podrém de nou tornar!...

GUILLÈM TERRES

NOVAS

Recomaném á nostres favoreixedors l' anunci de la tercera plana de las cubertas del present número referent á la *Gramàtica Catalana*, de D. Bartomeu Sala. Sa adquisició se fa recomanable per esser única en son género, per son estil fácil y baratura de preu.

Lo folletí del present número, es lo séptim del drama *Las joyas de la Roser*, planas 49 á 56.

Faltan sols tres números pera quedar terminada la publicació d' aquesta obra, i la que seguirá la popular comedia de D. Joseph M. Pous, *¡Tot per las donas!*

En lo Certámen de Gracia, nostres distingits col·laboradors, D. Joaquim Ayné Rabell y D. Joseph Barbany, han obtingut accésit per sas poesías *Lo mar catalá* y *A la vila de Gracia*, respectivament.

Pera demá está anunciada en la Societat «Clarís» una representació extraordinaria del popular sainete, *¡Qui compra maduixas!*...

Lo «Círcul Literari», d' aquesta ciutat, tracta de celebrar un certámen, per quin objecte se reunirá avuy dissapte.

S' ha format en aquesta ciutat una empresa de la que forman part los concejals Srs. Capdevila, Heredia y Comorera, pera organisar una festa artística en las Covas de Montserrat, en los dias 15, 16 y 17 de Septiembre vinent, ab l' objecte de que sían conegudas com se mereixen.

A dins de las covas s' hi celebrarán diferents espectacles.

La empresa La Catalana, organisarà un servey de cotxes fins á Collbató.

Lo benefici del Sr. Marimon, celebrat en lo teatro Lope de Vega, dissapte últim, va portarhi numerosa y escullida concurrencia, desitjosa de demostrá l' apreci ab que se 'l te.

En lo desempenyo de las obras lo beneficiat estigué acertadíssim, com també la Sra. Cufí, y las demás parts molt acertadas.

L' adorno que més justament ha cridat l' atenció de tothom durant los dias de festa major de Gracia, ha sigut, sens disputa, lo del carrer de la Culebra.

No podia demanarse conjunt més acertat, ni més coneixements artístichs del estil japonés, base del adorno.

Un aplauso al director de la obra, al jove artista, D. Joan Pruna.

Conta 'l *Daily News*, que Parkínsop s' ha pres lo trevall de fer la nomenclatura dels *leitmotiv* (motius de base) continguts en las óperas de Wagner. Va trobarne trescents setanta quatre repartits en onze óperas *Lo crepuscul dels deus* ne conté vuytanta tres; *Siegfrido*, vuytanta dos; *Rienzy*, sols ne té dos, y deu *Lo barco fantasma*.

La obra del modern repertori extranger que 's va á posar en escena en la vila de Sitges, es lo preciós drama simbólich impresionista, titulat: *La intrusa*, de Metterlink.

Procedent de Valencia, se troba entre nosaltres, lo distingit barítono de ópera italiana, D. Pere Ventura.

A petició d' alguns senyors, concedím un nou plaso de vuyt dias, comensant á contar desde avuy, pera l' encuadernació de anteriors obras publicadas en lo folletí. Las condiciones son las de costum, igualment que lo preu; 20 céntims pera las comedias de dos ó més actes, y 15 pera las de un.

La companyia de opereta italiana Franceschini tant aplaudida de nostre públich, continua trevallant á Cadiz, ahont durant sa llarga temporada, tots los artistes s' han guanyat las simpatías d' aquell públich.

S' assegura que próximament tornarán á actuar aquí Barcelona.

XARADA

Hi ha molt temps que visch errante
no vull dir sense cap ral
que per mon ters d' una nina
la hermoso, 'l cor m' ha robat;
dos, cap ser baixat dels núvols
s' hi podria compara
qu' hermosa!... jo li diria
que fa t-mps la est. moen gran,
pero 'l meu valor hi falta
¡prima! y això que mirant
m' está sempre, nada, nada
ja no vull ser mes cobart;
tant bon punt demá la vegi
a declararme m' hi vaig
no vull ja que mes me tractin
com me tractan, de total.

SISQUET DEL FULL.

SOBRE D' ENVIO

ROSSENDO COLL ESTRUCH
TORTOSA

A
LLUISA OESTE
VALLIRANA

Combinar exactament lo pobles de Catalunya.
ROSSENDO COLL ESTRUCH.

ANAGRAMAS

I
Rey de Persia, l' un total;
l' altre tot gran almirall.

MIQUEL PORRUEBAS.

II
La senyoreta total
que s' está al c. rrer de tot,
hi va an a comprar un bot
que li costa vintun ral

JOAN DEL PORTALET.

SINONIMIA

En tot, tot, tot
lo que tot en lo meu tot.

JOAN NAVARRO Y S.

GEROGLIFICH

X
T T T T T T T T
L A
K K A

JO MATEIX

Las soluciones en lo número próxim.

AVIS

Queda establert lo regalo de costum

Solucions als Enigmas insertats en lo núm. 79

XAPADA—A—de—la.

TARIJETA I—Or. Ell. Lo ret de la Sila.

» II—Las joyas de la Roser.

» III—Las joyas de la Roser.

» IV—Las joyas de la Roser.

GEROGLIFICH—Sota terra, Or.

Varen presentar-se 11 plechs en l'ordre següent:

1. Mateu Clapera.—2. Joseph Portells.—3. Manel Campamà.—4. M. Coll Batlle.—5. Gabriel Casas.—6. J. Suncar Pescar.—7. B. Ruja.—8. J. Daunis.—9. Joan Ricart.—10. Miquel Porquera.—11. Pepa la Bunyolera.

Afavori la sort al plech numero 5, firmat per Gabriel Casas.

Correspondencia

M. Canari, Un Mefistófeles, Odnessor Lloch, Anton Arrufat, Noy-Bufó, M. Anfruns, Un de Petit, Jaume Carita, N. O. P., Agustí Farreras, C. Tore a, M. Caste ls U, Gumersin lo Nofarre, Celesti Frigolia, J. D. V. Miquel Porquera, Joan Roca, Pelat Pelut Pressachs, F. Elias Setmesó, Joan del Portaler, Alfredito, M. Coll Batlle, Emilio Torres, Joseph Co I, Angel Catala, G. Gil A., y Rossendo Coll: lo que han enviat aquesta setmana no va prou be.

Bosch L, Jaume Estrella, Barretina, Joaquim Oller Rigola, Manel Grasas, Joseph Grau Llanes, Silbuc, J. Danús, J. Llopas Munne, Quimet del oli, Un Bachiller y Enrica Bayona: anirà alguna cosa.

Mariano Catasus, es poch comprensible.—C. Luch, es desgarbat.—Joseph Torruella, si 's presenta ocasió ja 'n parlarem.—Martí Camoens, es massa llach.—S. C. F. no hi capique.—Salvador Bonavia, anirà la mes curta.—Antonet de Blufar, que vol un concell? No fassi versos.—J. Salau, los treballs no van prou, lo repartidor diu que no hi troba.—J. Paya, fet l'envio.—J. Conangla Fontanill s, van be.—J. D. Domenech, es poch cuidat.—Noy de Prades, ja va mi lor, mes no 'l final.—Jaume C. T. ca home ca! Ni a pes d' or que ho pagues. Aquí lo qu' es ho se publica sense altre recomanació y lo que no serveix va al cove.—Enrich Rera Mateu, triarem.—J. T. R. la «Dofora» no.—Isidor Martinez, es un xich innocent, pero denota disposició.—Joseph Abril Nonell, en efecte, demostra que no va lligit ho be.—Sabater del Poble Sec, conforme lo que diguerem.—A. Pall-j, pot ferho millor.—R. Sala y ampis, hi falta colorit.—Sisquet C, hi a intenci, pero no resu ta.—Joseph Escachs y Vivid, aniran.—Joseph Alemany Borrás, va be.—J. Alemany, casi es segur.—Joseph Judas Truch, resulta massa intim.—J. C. Pallarés, hi ha fondo pero es defectuosa.—Joan Navarro los dibuixos no 'ns satisfan prou: practiqui que hi ha disposició.—Pa'au, publicarem la próxima si té mes interes.—R.

Pons, de pensament be, la forma es dolenta.—Joaquim M. Font, veu rem en altra cosa.—S. Pitarreta, algunas.—Notna Silletsac, no fila prou be.—A. Rossell, van be tots dos.—Guillem Alentorn, si no tinguessim res mes que fer, de bona gana 'l serviriam.—J. Mansol u, no hi ha arreglo possible.—R. de P. no vá.—M. Cantalavela: no es pel nostre periodich.

CONCURS DE PENSADAS

A LO TEATRO REGIONAL

hi remés quatre vegadas per lo concurs de *pensadas*, ma papeleta, puntual. Mirin si dech sé talós, que no trobo 'l punt certer, y un xicot del meu carrer ja l' ha tret. ¡Estich turiós!

PENSADAS
ESCRUTINI

!!!La Llista de..... Lo Teatro Regional ab la primera á Barcelona!!!

Ja hi hem arribat y com que 'ns sem càrrech del interes d' alguns y á nosaltres no 'ns agrada fer patir á ningú, suprimirém preámbuls y anirém al grá.

Lo número tancat dintre 'l plech era aquest:

5118

Es un número que de moment sembla que no ofereixi res de particular, no s' ho ereguin, es que du la malicia amagada; si se 'l miran una mica acabarà per fersels simpátich, subjestiu com se diu ara.

Feta la repartidora doná 'l següent resultat.

PREMI DE 30 RALS

5118 M. Carreras Sala de Barcelona.

PREMIS DE 10 RALS

5116 Lluís Pallerols de Valencia.

5119 Maria Rubi de Mata » Barcelona.

PREMIS DE 4 RALS

5115 M. C. (Un artista) de Barcelona.

5114 Mariano Roure » Tortosa.

5120 Avelino Sureda » Barcelona.

5120 A. Bassas Castells » »

5121 Marianó Constantí » »

PREMIS DE 2 RALS

5112 J. D. V. de Barcelona.

5111 Joseph Xarpell » Manresa.

5111	Abelardo Coma	de Barcelona.
5111	Manel Trias	» »
5110	Pere Illamola	» »
5110	Arturo Martori	» Palma.
5108	M. T. Rovira	» Barcelona.
5108	Joseph Filadó	» Cervera.
5105	Jaume Guixá	» Barcelona.
5105	Antonet I.L.	» »
5103	Teresa Sabrisas	» »
5102	Antón Isern	» Gracia.
5122	Rossenda Cruelles	» Barcelona.
5122	Geroni Loup	» »
5123	Joseph Creuhet	» S. Martí de Prov. 415
5124	Abelardo Coma	» Barcelona.
5125	Joan de Fita	» »
5125	Matias Garcés	» »
5125	Cantimplora (J. O.)	» »
5126	Emilia Garcia	» »
5127	Joaquim Bursat	» »
5128	Olagué Tartins	» Zaragoza.
5128	Ramón T. C.	» Barcelona.
5130	Ll. M. S.	» »
5130	Claudi Lloret	» Badalona

Que me 'n diuen. ¿Vritat que tothom ha quedat content? Los que han tret, per aixó mateix, y als que no 'ls toca res, també, ja que la cosa no té altre interès que la de un entreteniment.

Poden los favoreseuts desde avuy fins al altre disapte passar á recullir los premis, que mediant la presentació de un rebut en lo que consti la direcció posada en la papeleta, se 'ls pagarán bonament ja en metálich ó en obras segons desitjin.

Y ara salut y fins á un altra.